

— Möderl: O Haupt voll Blut und Wunden, fünf Fastenbetrachtungen, broš. Din 12.--. — Restle: Die Sünde, Fastenpredigten, broš. Din 21.--. — Gmalch: Der Unsichtbare, Fastenpredigten über den lebendigen Gott, broš. 22.--. — Storr: Rettende Liebe, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt über das göttliche Herz Jesu, broš. Din 20.--. — Vom Leiden Christi und der Eucharistie, Stoffsammlung für Fastenpredigten, broš. Din 33.--. — P. Clemens Gorzalka: Christ König der Gekreuzigten, sieben Fastenpredigten, broš. Din 19.--. — Storr: Erlösung, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. 23.--. — Lechner: Wer ist Christus?, 6 Fastenpredigten, broš. Din 10.--.

Obžalovanja vredni slučaji.

Odvržena novorojenčka so našli v Špesovem selu na Pobrežju pri Mariboru in so orožniki že tudi izsledili in ovadili sodišču nečloveško mater.

Aretacija goljufa. Zandarmerija v Pobrežju pri Mariboru je vtaknila pod ključ konjskega gonjača Jožefa Eferl iz Pobrežja. Zaprti je ogoljufal v okolici Maribora več oseb za manjše ter večje zneske. Imel je pri sebi razne dokumente. Izdajal se je za občinskega tajnika, veleposestnika, mesarja iz Krškega itd.

Več vlomov ob severni meji pri Zgor. Omureku. Iz Lokavca nam poročajo: Toliko vlomov kakor v zadnjem času ni bilo v Lokavcu in po okolici, kar pomnijo najstarejši ljudje. Pri Pošu so ukradli 4 koše čebel, nad 70 kg pšenične moke in 15 kur. Pri Golobu je zmanjkalo 1 koš čebel in vse svinjsko meso izpod podstrešja, čeravno je hiša precej visoka. Viničarju Schneiderju so odnesli tatovi meso od cele svinje. Pri Trilerju je romal z uzmoviči koš čebel in 130 kg fižola. Pri Perku je bilo pokradeno na podstrešju shranjeno meso in nekaj obleke. Pri Eberhartu so se spravili nočni tatovi nad hlapčovo imovino. Sunili so mu že bili obutev in obleko. Ko so hoteli zginiti še z uro, katero je imel pod glavo, se je prebudil in tatovi so zbežali. Orožniki so pridno na delu, a so še bila doslej vsa poizvedovanja in preiskave zaman.

Velike zaplembe tihotapskega blaga. V St. Ilju v Slov. goricah je bil zasačen tihotapec, kateremu so odvzeli 20 zavojev igralnih kart in 18.000 komadov vžigalnih kamenčkov. V Ciringu ob severni meji sta pobegnili pred graničarji dva švercarja. Eden je odvrgetel zavoj, v katerem je bilo 140 zavojev igralnih kart, 214 vžigalnikov in 13.000 kamenčkov. V nahrbtniku drugega švercarja je bilo 11 kg saharina in 23 zavojev igralnih kart. V Mariboru so zaplenili financarji v kleti neke krčme na Aleksandrovi cesti 61 paketov igralnih kart.

Vlomilec, ki se je sam javil. Pri mariborski policiji se je javil te dni 41 letni pomožni delavec Avguštin Fras iz Adrijancev v Slov. goricah. Izpovedal je, da je zagrešil v zadnjem času celo vrsto vlomov po Slov. goricah samo radi tega, da bi prišel sedaj v kaznilnico, katero je zapustil na podlagi pomiloščenja 15. januarja.

Zaboden v prsa. V gostilni v Koških pri Mariboru je napadel Franc Klobasa od Sv. Benedikta v Slov. goricah 25 letnega hlapca Štefana Kosa, ki je uslužben pri trgovcu Perku v Počehovi. Perko je dobil zabodljaj v prsa, da ima ranjena pljuča. Klobaso so orožniki zaprli.

Nezvestoba in zapravljivost žene vzrok krvavega zločina. Marko Mohorko, 37 letni delavec je bival kot najemnik v Turnišču pri Ptujju v graščinskem poslopju s svojo dve leti mlajšo ženo. Mož in žena se nista razumela in predvsem radi ženine nezvestobe in potratnosti. Mož je priden delavec, je bil skoraj vedno zunaj na delu, da bi nekaj prihranil za hujše čase. Prištedil si je že 1000 Din. Ta prihranek mu je žena izmaknila ter zapravila z drugimi. Potepala se je celo po Mariboru, odkoder se je vrnila domov 10. februarja. Samo-obešbi je razumljivo, da ji mož ni rekel hvala lepa, da si zalumpala moj s težkim delom pristradan denar. Po vrnitvi nezveste žene je prišlo med zakoncema do prepira, v katerem se je mož tako razljutil, da je zagrabil kuhinjski nož in je z

njim smrtno zabodel ženo. Po zločinu je odhitel k orožnikom in povedal, kaj je zagrešil v jezi. Truplo zaklane so spravili v mrtvašnico na Hajdino, kjer je bilo sodno razteleseno. Vsi, ki so poznali Mohorkova, trdijo, da je bila krivda nesporena in vse obsodbe vrednega krvavega dejanja na strani žene.

Smrtno maščevanje pregnanega vlomilca. Ferdinand Šmigoc, 35letni viničar iz Rotmancev v Slovenskih goricah, je vlomil na starega leta dan v vinsko klet 70 letnega Ivana Gorjanca, posestnika v Rotmancih, ki spadajo pod Polenšak pri Ptujju. Starec in njegova žena sta vlomilca pregnala in ga tudi spoznala. Šmigoc se je bal kot predkaznovan ovadbe in je iskal prilike, da bi se pobotal z Gorjancem. Na pustni večer je prišel h Gorjancu, a je našel njegovo hišo zaprto. Z njim je bila tudi njegova žena in sta oba trkala na okna. Gospodar se je slednjič oglašil, vendar ni odprl iz strahu. Slednjič je Šmigoc s kolom vdrl vrata, se sprl z Gorjancem in ga je začel pretepati. Gorjančeva žena je še pravočasno odhitela k sinu Antonu po pomoč. Stari Gorjanc je zbežal iz hiše na dvorišče, kjer ga je Šmigoc dohitel in ga je lopnil s topim predmetom po glavi, da se je starec zgrudil, nakar je surovina zbežal. Očetu na pomoč pribrezeli sin je prenesel do nezavesti pobitega očeta v hišo in ga je pozneje prepeljal v ptujsko bolnico, kjer mu ni bilo več pomoči. Po prepeljavi iz bolnice na dom je stari umrl. Šmigoca so zaprli in je priznal zločin. Gorjančev truplo je bilo v mrtvašnici na Polenškaku sodno razteleseno.

Podivjanost vzrok uboja. Od Sv. Jurja v Slov. goricah poročajo, da je prišlo tamkaj do uboja, katerega je povzročila z alkoholom podkurjena podivjanost. Na pustni večer se je vračal iz krčme proti domu v družbi fantov 21 letni posestnikov sin Avguštin Šauperl iz Žitenc. Med potjo so naleteli na Ignaca Šumandla, bivšega 35 letnega posestnika v Žitencah. Brez vsacega povoda se je pognal Šumandl za

na konec trga k Brezniku, kjer je bila njena učenka hudo bolna; pri tej je ostala celo uro. Tako je bilo že čisto temno, ko se je spravila na pot. Oče Breznik se je ponudil, da bi jo spremil vsaj do šmarskih travnikov, toda Veronika tega ni marala. Strahov se ne boji, je dejala, ljudi pa zdaj itak ni več in pot tudi pozna; sredi hriba pa ji bo še mesec prisvetil nasproti.

Hitro je stopila in prav kmalu je zavila v šmarski graben. Noč je bila jasna, topla; čez vrhove je pihal jug. Iznenada se ji je zazdelo, da nekdo za njo prihaja. Obstala je in prisluhnila, pa ni čula nič več. Še hitreje je stopila in prišla na jaso, ko je bila kapelska ura osem. Zopet je začula neki šum, in sicer pred seboj, pa le na kratko... Ne, nikoli je ni bilo strah; tudi zdaj je ni... Bil je morda kak zajec...

Bolj in bolj se je jasnilo. Prav tedaj, ko je prišla Veronika okoli šmarskih peči in na planoto, je posijal mesec. Položje je zavila pot čez trate, obdane s sencami črnih smrek. Tam tik nad šmarskimi pečmi in nad navpično steno je štrlel visok mecesen, ki se mu je ena korenika krivila široko ven čez rob prepada.

Zopet je začula Veronika neki šum in obstala. V tem je stopil izza smrečja velik možki in dejal prilizjeno:

»Dober večer, lepa deklica!«

Prestrašeno je stopila korak nazaj, potem pa pogumno vprašala:

»Kdo ste? Kaj hočete?«

»Hohoho,« se je možki zasmel, »kaj se bova vikala, ko pa si nisva v hudem? Saj menda poznaš grofovega jagra, Veronika, ko si me spodaj pri sodniku tako prijazno gledala.«

Ker ji drugega kaj ni ostalo in si je povrh še morala dejati, da bo zlepa laže opravila ko zgrda, je rekla na videz pomirjeno:

»Prestrašil si me, ker si tako naglo stopil pred me. Odkod pa prihajaš?«

»Z Velike planine,« je odvrnil; »že dolgo te čakam.«

»Čakaš? Zakaj pa?«

»Rad bi s teboj poklepetal. Najlepša si, kar jih je na svetu. Sedi, no, sedi malo sem k meni, da se kaj pogovoriva!«

»Ne utegnem. Domov moram. Sem se že preveč zamudila. Ujec bo hud.«

Hotela se je mimo njega zmuzniti, pa ji je stopil na pot in dejal prilizjeno:

»Veronika, pametna bodi! Jaz te imam stokrat rajši kakor tvoj ujec. Saj je vseeno, ali prideš kako urico prej ali pozneje domov.«

»Ne — ne... Naj me, bodi tako dober!« je prosila in glas se ji je tresel. »V hudo zadrego me spraviš.«

večjo naglico 100 km. Danes znaša pri avtomobilih brzina že 480 km.

—
Rekord za zrakoplove ima Nemčija s 120 km na uro. Brzina aeroplanov je odvisna od teže aparatov. Svetovni letalski rekord se ima vedno italijanski letalec Agnello z vodnim letalom, s katerim je dosegel 709 kilometrov na uro. Povprečna največja brzina za lovsko letala v višini 4000 m se giblje med 450 do 550 km na uro. Najhitrejša potniška letala dosežejo 3000 m visoko 300 do 330 km. Isti letalski aparati pa bi dosegli, ako bi že bil svet tehnično tako daleč, da bi se dalo letati v višini 13 do 14.000 m, brzino 650 km na uro, ne da bi bilo treba ojačiti motorje.

(Dalje sledi.)